

Niels Mulder (1935) kijkt in deze intellectuele biografie terug op zijn leven als beroepsvreemdeling, als antropoloog in het veld in Java, in Thailand en de Filipijnen. Hij verhaalt van zijn verwarring door teleurstellingen, wanhoop, stupiditeiten en toevalligheden, van zijn plotseling dagende inzichten en succesjes. Van zijn stuitende ontmoeting met zichzelf, met zijn vooroordelen, bekrompenheid en op de universiteit ingeprinte ideeën. Hij neemt geen blad voor de mond en vertelt hoe hij het zag en beleefde en hoe dat niet bij eenieder in goede aarde viel.

Hij vertelt van zijn ervaringen met het lage leven in de stedelijke 'onderbuik', van zijn nogal intensieve contacten met leden van de aristocratie, en van zijn frontale botsing met academische vooroordelen.

En steeds stelt hij zich de vraag: Is hij als toerist van andermans leven werkelijk thuis onder vreemden of is hij voornamelijk een zwerver die vooral thuis is bij zichzelf? Wat is er nou zo boeiend aan een eenzame vreemdeling te zijn onder onbekende lieden?

Zijn verhaal is bijzonder leerzaam voor studenten, aankomende veldwerkers, hun leermeesters in de 'ivoren toren' en de lieden die via ontwikkelingswerk in vergelijkbare omstandigheden komen te verkeren.